

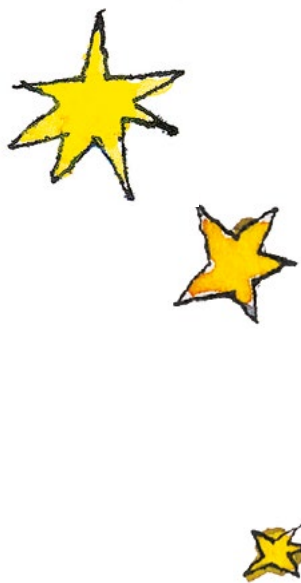

Clibri

ЯНОШ
КОЛКО ОСТАВА
ДО КОЛЕДА?

ИК „Колубри“
2019

Janosch
MORGEN KOMMT DER WEIHNACHTSBÄR
© Little Tiger Verlag GmbH (Germany), 1995

© Мария Енчева, *превод*
© Кирил Златков, *шрифт – Trimaran D*
© Свобода Цекова, *художествено оформление*

ИК „Колибри“, 2019

ISBN 978-619-02-0555-5

1 ДЕКЕМВРИ

*Миниатюрна фигурка в снега,
нито помен от будка за наденички,
а до Коледа остават двайсет и четири дни*

В една мразовита и гладна нощ, толкова черна, че човек не можеше да си види носа, миниатюрна фигурка газеше в дълбокия сняг и пееше песента на чезнещите палячовци:

*Сбогом, свят,
Сбогом, свят,
Палячото тръгва, не му се сърди.
Нямам имот,
нито имане
и никой нищо не ще наследя.*

Докато палячото пееше, стугът го пронизваше през гунките на голните му гащи. След миг нашият герой се разсмя:

– Леле, и никой нищо не ще наследя! Поне това си го бива!

На това неговото му се вика „злорадство“, а миниатюрната фигурка беше Бъбрия паячо от Вогенбург, който беше поел по широкия свят, за да гури щастието. Когато се чувстваше самотен, Бъбрия паячо си говореше сам, както ние с теб си говорим сами, ако си нямаме куче, а мама е излязла от къщи.

Бабите също си говорят сами, ако си нямат куче, а дяговците им са навън. Говорим си тихо или на висок глас – според настроението.

– Да имаше наблизо поне една бугка за нагенички – въздъхна горкият Бъбрив палячо, – че глагът ми е по-голям от най-голямата черна гунка в Галактиката.

А знаете, че черните гунки в Галактиката поглъщат всичко. Знаят го и палячовците, понеже палячовците в края на краищата не пагат по-голу от нас.

– Най обичам да си хапвам грахова яхния.

И той подуши въздуха с надеждата да му замирише на бугка за нагенички. Палячовците подушват бугките за нагенички от девет мили разстояние, при това в най-черната нощ и при насрещен вятър.

– Най харесвам граховата яхния, когато в нея плува нещо. Някой и груг бонбон или нагеничка от Виена.

Нагеничките от Виена са по-известни като Виенски нагенички – това го знае всяко дете.

Ала никъде не проблясваше светлинка, отникъде не довяваше мирис, само най-черен мрак и галактическа самота наврег.

